

[Finansministeren]

Som en ikke uvæsentlig sidegevinst vil kommunalpolitikkerne kunne lettes for en del af den arbejdsbyrde, de i dag udsættes for. Det betyder formentlig også, at flere vil få lyst til at gå ind i kommunalpolitik.

Fremtidens stat

Der vil fortsat være behov for regler og nationale standarder – eksempelvis om eksamen, optagelse, godkendelsesordninger, minimums-tydelser m.v., ligesom regering og Folketing fortsat vil skulle fastlægge hovedlinjerne for udviklingen i den offentlige serviceproduktion.

Men generelt vil statens opgaver på disse områder blive reduceret.

Der er i staten iværksat en række moderniseringsinitiativer med henblik på privatisering, udlicitering samt om- og udlægning af driftsopgaver til statsvirksomheder og fristyreiser. Ligeledes vil udviklingen bane vej for en yderligere decentralisering af opgaver til kommunerne. Det vil alt sammen give mulighed for en fortsat forenkling og slankning af centraladministrationen.

Samtidig vil den øgede internationalisering kræve, at vi som nation effektivt kan varetage danske interesser udadtil. Vi skal – mere end nogen sinde – være i stand til at gøre vore synspunkter gældende og præge beslutningerne i de forskellige internationale institutioner. Det får også konsekvenser for centraladministrationens indretning.

Regeringen finder på denne baggrund tiden inde til at overveje den måde, vi har indrettet centraladministrationen på.

Perspektivet: Den nye danske model

Hermed er opridset de væsentligste principper, mekanismer og konsekvenser af en ny konkurrencemodell for offentlig serviceproduktion, som regeringen vil arbejde for at virkeliggøre på stadig flere områder i takt med, at hensigtsmæssige løsninger modnes.

Samlet tegner sig et billede af en offentlig servicesektor, hvor der – med udgangspunkt i princippet om valgfrihed for borgerne – skabes en ny og bedre arbejdsdeling – mellem borgere, politikere og professionelle – og mellem politik og institutionsdrift.

Modellen fører til en yderligere opblødning af forholdet mellem offentlig og privat – ud fra princippet om bedst og billigst.

I udlandet taler man om »den skandinaviske model« for velfærdssamfundet. En model, som i stigende grad har demonstreret sine skavanker. Hvis vi i stedet kan realisere det, der er beskrevet i denne redegørelse, vil man kunne tale om »den nye danske model«, hvor man kombinerer trygheden i en velfærdssikring med markedskonometriens dynamik og frihed for den enkelte til at vælge velfærd.

Det er præcis den kombination, som regeringen vil bygge på, når den for de kommende år har sat sig det ambitiøse – men realistiske – mål at skabe verdens mest effektive offentlige sektor.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 246:

Forslag til lov om ændring af lov om varmesforsyning og lov om elforsyning.

Af energiministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 18/3 92. Første behandling 25/3 92. Betænkning 22/4 92. Anden behandling 28/4 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 116 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 6 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ferskvandsfiskeri.

Af fiskeriministeren (Kent Kirk).

(Fremsat 20/11 91. Første behandling 29/11 91. Betænkning 21/4 92. Anden behandling 28/4 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Nielsen (S):

Jeg ved ikke, om det gik lidt stærkt i tirsdags, men jeg nåede i hvert fald ikke at komme op og sige noget om lovforslaget som helhed.

Ved andenbehandlingen af lovforslaget om ferskvandsfiskeriloven viste det sig ved et ændringsforslag, at der egentlig var et flertal for at flytte formålsparagraffen op som allerførste paragraf i loven. Folketingets formand bad om fornyet afstemning, og det gav desværre et andet resultat, nemlig at formålsparagraffen igen måtte rykke lidt længere ned i rækken af paragraffer. Jeg håber ikke, det betyder, at et flertal i Folketinget ikke har interesse i at sikre befolkningens muligheder for at drive fiskeri, for det er bl.a. det, formålsparagraffen drejer sig om.

Det samme spørgsmål rejste jeg også over for ministeren ved førstebehandlingen. Ministeren svarede da, at vi måtte se på det ved udvalgsbehandlingen, men selv om spørgsmålet blev rejst, kom der ikke noget ud af det. Ministerens svar på spørgsmålet var, at befolkningen efter hans mening er sikret adgang til at drive lystfiskeri dels ved kysterne, dels visse steder ved vandløb og søer, hvor det offentlige har fiskeretten. Det er naturligvis rigtigt ved kysterne, men nu er det altså ferskvandsfiskeriloven, vi har til behandling, og derfor drejer spørgsmålet sig selvfølgelig om fiskeriet i vore ferske vande.

Vi mener, at det var et meget opgivende svar fra ministeren på et meget stort problem, som i årene fremover vil blive endnu større, hvis ikke Folketinget og ministeren i fællesskab forsøger at løse det. Vi ser allerede nu, at hvor kapitalstærke danskere og vore venner fra EF overtager fiskeriet i de bedste af vore vandløb, kan lokalbefolkningen stå og se ud over de dejlige vandløb, hvor fiskeriet foregår, men de har ingen adgang, de bliver mødt med skiltningen:

Adgang forbudt!

Fiskeri forbudt!

Ejer og lejer.

Vi mener derfor, at fiskeriministeren positivt skal arbejde for at sikre disse områder og der-

med sikre en så vigtig del af befolkningens fritidsmuligheder.

Formanden:

Det er ikke meningen, at medlemmerne skal råbe sig hæse for at trænge igennem, må jeg bede om ro i salen.

Henning Nielsen (S):

Her ved tredje behandling vil jeg derfor endnu en gang opfordre ministeren til positivt at gå ind i det arbejde. Jeg mener, det er en stor sag og vigtig sag, så gå i gang med det, inden det er for sent!

Et andet problem, der også blev rejst under udvalgsarbejdet, var amtsrådenes indflydelse på ferskvandsfiskeriloven, og det fik vi desværre heller ikke løst tilfredsstillende, men ministeren har godt nok slået fast i sit betænkningssbidrag, at det samarbejde om administrationen af loven, der skal være mellem amtsrådene og Fiskeriministeriet, skal ske på en sådan måde, at amtsrådene får lov til at være med i det omfang, de ønsker det.

I Socialdemokratiet vil vi gerne følge det arbejde, der skal gøres i forbindelse med ferskvandsfiskeriloven, og hvis det ikke kommer til at virke tilfredsstillende, vil vi være indstillet på at forsøge at finde et flertal for, at det kan ske. Det kunne vi desværre ikke under udvalgsarbejdet, viste det sig, men jeg tror, at hvis man ser, at der sker en dobbeltadministration, og at mange af opgaverne bedre kan klares ude i amterne, vil der naturligvis også være et flertal for at give amtsrådene større indflydelse på ferskvandsfiskeriloven.

Formanden:

Der foregår stadig for mange forhandlinger rundt omkring i salen. Det er fra talerstolen, forhandlingerne føres her.

Fiskeriministeren (Kent Kirk):

Jeg tror, hr. Henning Niensens frygt er ubegrundet. Med hensyn til det første, hr. Henning Nielsen var inde på, spørgsmålet om at rykke § 3 op som den første paragraf, er der ikke sket nogen substansændring. Der er alene tale om, at vi i de første paragraffer fastslår lovens område, men det svækker under ingen omstændigheder lovens formål i § 3, og det vil jeg gerne understrege her fra Folketingets ta-

[Fiskeriministeren]

lerstol. Hensigten med loven er at opbygge en alsidig bestand af de naturligt forekommende fisk, krebs og bløddyr i vore ferske vande, så vi kan sikre befolkningen mulighed for at drive fiskeri. Det er det, vi skal leve op til med denne lov, og jeg er helt sikker på, at den vil give os de nødvendige redskaber til i den daglige administration at nå det mål.

Det andet, hr. Henning Nielsen var inde på, var spørgsmålet om retten til at drive fiskeri, og her sker der ikke nogen ændring i forhold til den eksisterende lov. Det er i princippet stadig væk sådan, at grundejerne har retten til at drive fiskeri. Vi antaster altså ikke den private ejendomsret, men – og det må jeg understrege – situationen er heldigvis den, at ejerne af en lang række af vore ferske vande har en interesse i at leje fiskeretten ud til bl.a. sportsfiskerforeningerne, og det er via disse lokale organisationer, at befolkningen kan få adgang til at drive fiskeri i vores ferske vande.

Endelig er det stadig væk fastholdt i loven, at staten kan overtage fiskeretten, hvis der er en ordentlig grund til det, så jeg tror ikke, at den frygt, som hr. Henning Nielsen gav udtryk for, er begrundet.

Til sidst vil jeg også her fra Folketingets talerstol sige, at det selvfølgelig ikke er hensigten med ferskvandsfiskeriloven, at vi skal have dobbeltadministration, og derfor er det også meningen med mit bidrag til betænkningen, at vi skal følge den op, således at vi får et fornuftigt samarbejde imellem Fiskeriministeriet, fiskerikontrollen og amtsrådene. Vi er ikke interesseret i nogen former for dobbeltadministration, og jeg tror, at loven vil sikre os dette fornuftige samarbejde.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg har været glad for det samarbejde, der har været om ferskvandsfiskeriloven, og at jeg faktisk ikke tror, at der, når loven kommer til at fungere, bliver nogen grund til at nære den frygt, der blev givet udtryk for her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Henning Nielsen (S):

Jeg siger tak for ministerens svar, og jeg håber selvfølgelig også, at ministeren får ret i, at min frygt er ubegrundet, men jeg tror det ikke, og derfor vil jeg godt bede ministeren om at prøve at undersøge, hvor mange steder vore

vandløb virkelig er lukkede, således at ministeren kan få en fornemmelse af, hvad det er, der foregår ved vore vandløb, for det har jeg indtryk af at ministeren ikke rigtig ved. Jeg vil bede ministeren om at undersøge det, og så kan vi vende tilbage til sagen i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 120 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

Af fiskeriministeren (Kent Kirk).

(Fremsat 22/1 92. Første behandling 29/1 92. Betænkning 21/4 92. Anden behandling 24/4 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 115 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 189:

Forslag til lov om ændring af lov om regulering af fiskeriet.